

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 6. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Ufejlbarlig logik møder månemandens ånd

Der bliver skrevet en del samfundskritisk poesi, som detaljeret udpensler senkapitalismens reduktion af menneskets eksistens til laveste mat...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for bog anmeldelser og bringer desuden andre litterære læsninger, klummer, skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem der skriver om.

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

Steinbeck-tema i Den smalle bog

- Læs Egil Hvid-Olsens introduktioner til ni af hovedværkerne

søndag den 20. juni 2021

Ufejlbarlig logik møder månemandens ånd

Der bliver skrevet en del samfundskritisk poesi, som detaljeret udpensler senkapitalismens reduktion af menneskets eksistens til laveste materielle behov. Til gengæld bliver der skrevet meget få digtsamlinger, som kigger efter de dybere filosofiske rødder til denne tilstand eller anbefaler en åndelig transcendental flugtrute fra dette morads. En af disse er Torben Dalhofs *Snetiger*.

Torben Dalhof: "Snetiger"

Det Poetiske Bureaus Forlag 2019, digtsamling, 107 sider, 100 kr.

Anmeldt af Simon Hesselager Johansen

Denne anmelder hører tit folk brokke sig over, der ikke bliver skrevet nok samfundskritisk poesi. Der udkommer faktisk masser af slagsen, især på mikroforlag, men spørgsmålet er så hvor meget bliver læst af andre end forfatterens ligesinde? Det bliver Torben Dalhof. Han er ikke en digter de store avisers anmeldere eller de litterære pris-komiteer lægger mærke til, men ifølge digterkollegaen Gordon Flinks forord til Dalhofs digtsamling *Snetiger* fra 2019 er Dalhofs mere politiske digte populære i "almen modstand"-grupper på Facebook. Lad os tage et kig på *Snetiger* for at se hvorfor.

Verden bliver sort

Snetiger er opdelt i 5 kapitler med hver sit tema: "Politisk Set", "Digte fra Tasiilaq", "Smertehelvede", "Mockkultur" og "Automatskrift". Hvert kapitel har en intro-side med et virkelig flot abstrakt psykodelisk maleri af Christian Finne og indledende citat. Disse citater kommer fra varierede kilder der spænder fra George Orwell til det hinduistiske hellige skrift Ahtavakra Gita. Det er tydeligt, Dalhof har sigtet efter at gøre *Snetiger* til én helstøbt læseoplevelse fra begyndelse til ende. *Snetiger* er også skrevet under Dalhofs kamp med livstruende sygdomme, både kræft såvel som hjernehindebetændelse, hvad kapitlet "Smertehelvede" udforsker i detaljer. Læseren kan mærke, Dalhof har lagt alle sine kreative anstrengelser ind i digtsamlingen fordi han vidste at han måske ikke havde nok tid på jorden til at skrive flere. (heldigvis lever Dalhof endnu, og udgav i år en ny digtsamling med titlen *Månesigle*)

Ligesom sin nære ven Ole Lillelund, der fandt på titlen *Snetiger*, hentyder Dalhof tit til rockmusik i sine digte. Skrivestilen er grov og minimalistisk, men med en klar rytme. Et godt eksempel er "Gode Minder" på s. 26, som Dalhof indleder med:

"Lytter til Grateful Deads Terrapin Station i en stor gammel villa i Nimtofte sammen med min nye ven Albert i moderens bibliotek fyldt med bøger fra gulv til loft i tusindvis side om side"

Og som han slutter med...

"mit første møde med dansk overklasse for mere end 40 år siden hvor punken kom til DK et halvt år efter og verden bliver sort og vi gik fra vindere til fortabte sjæle som troede verden ville gå under."

Denne dommedags-stemning hænger over meget af *Snetiger* som en mørk sky, især kapitlet "Politisk Set" som "Gode Minder" er placeret i – hvor Dalhof tordner imod den moderne vestlige industrielle kapitalisme og alle dens uretfærdigheder.

Det indre lys på standby

Dalhof nævner godt nok Karl Marx som allieret i "Ulighed" på s. 20, men selv er han ingen ateistisk materialist. Selvom *Snetiger* tager udgangspunkt i skruet og møtrik samfundskritik, ender Dalhof i løbet af bogen med at finde sine forklaringer i den vestlige civilisations metafysiske grundlag på et mere abstrakt filosofisk plan: Individet som adskilt fra resten af menneskeheden og universet; penge, stater og andre kunstige idékomplekser som mere virkelige end vi mennesker gør dem til; den materialistiske videnskab som et nøjagtigt billede af verden. Den pointe står skarpest i "Selvdestruktion" på s. 23, hvor Dalhof skriver:

"Vi er alle nogle vantro sataner. Jøder, kristne, muslimer og ateister. Vi er alle på vej væk fra os selv."

Vores største fjende er ikke mørket i os selv men at vor eget indre lys i hjertet rummet er sat på standby."

Det er en usædvanlig sjælden hændelse, denne anmelder stoder på en sådan betragtning i et digt som starter med at sørge både over menneskehedens ødelæggelse af Moder Jord og selvforgiftelse med fabrikeret mad, mobilstråler og stress.

Hinsides dødens tærskel

"Digte fra Tasiilaq" er det kapitel i *Snetiger*, som står stærkest frem. Her sætter Dalhof skarpt fokus på at løsrive sine læsere fra deres opfattelse af det moderne Danmark som menneskelig kulturs standard-tilstand ved at give et indblik i den grønlandske kulturs meget anderledes verdensbillede. Hvilket ikke er noget nemt arbejde efter Hans Egede fratog grønlanderne deres shamanistiske åndetro, som Dalhof nævner blandt de mange

Brønnums virkelige eller cyberworld og søgen i tågen

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Email address...

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2021 (37)

► juli (1)

▼ juni (6)

Om begyndelse - et essay

En flygtnings indsigtsfulde bidrag til dansk litte...

Ufejlbarlig logik møder månemandens ånd

Illustreret voksenbog om verdensmål

Brønnums virkelige virkelighed eller cyberworld og...

På vej mod bunden

► maj (6)

► april (5)

► marts (7)

► februar (6)

► januar (6)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (3)
- bog anmeldelse (106)
- dagbøger (1)
- digtsamling (30)
- En litterær refleksion (5)
- essay (6)
- eventyr (4)
- fabler (3)
- faglitteratur (17)
- klassikerlæsning (16)
- kortroman (9)
- kunstbog (14)
- lyrik (4)
- noveller (11)
- prosa (10)
- prosadigt (2)
- roman (29)

Sidevisninger i alt

137,319

uretfærdigheder Danmark har udsat Grønland for, i "Undskyld Grønland" på s. 60.

Allerede 10 sider tidligere, i "Tupilak" på s. 50, observerer Dalhof at "den moderne grønlander uden rødder har glemt tupilak og oprindelig kultur i en hyperkompleks verden" for at befale "find dog tilbage til jeres eget særpræg", da "den sande identitet er tusinde gange mere værd". Løsningen, Dalhof foreslår, bliver "en sammensmeltning af det oprindelige og moderniteten". Et konkret eksempel giver Dalhof i sit digt om den lokale hiphop-scene i Tasillaq på s. 57 hvor "syv seje drenge står på den store scene" for at rappe om livet som grønlander i dag. Da showet starter, finder Dalhof at "begejstringen er stigende hos publikum forløst fra livets kvaler".

Afsnittet med digtene fra Grønland indeholder også undertegnede yndlingsdigt i *Snetiger*, der krystalliserer hele Dalhofs filosofi til én enkelt side: "Månemanden" på s. 51:

"Vi rejser alle
mod det store ukendte
med og uden sjæl
hinsides dødens tærskel
findes alt og ingenting.

Onde som gode.
Du kan være ateist
eller gudfrygtig
ingen garantier her
hvor tid og rum forsvinder.

Ny kritisk stemme
hos fordærvet menneske
slipper hylsteret.
Ufejlbart logik
møder Månemandens ånd."

Her har vi bevidstheden om egen dødelighed som styrket af Dalhofs egen kamp mod uheldelig kræft, afmaskeringen af de kunstige samfundsstrukturer og trossystemer der fragmenterer menneskeheden i utallige modstridende sekter, samt håbet om genforeningen med det udelte urkosmos som vi alle stammer fra – kogt ned til tre vers, strikket sammen i én fortælling med den grønlandske shamanismes symbolsprog som rød tråd. Netop budskabet om håbet, lyset for enden af tunnelen uanset hvor overvældende oddsene ser ud lige nu, er sandsynligvis den sidste men vigtige nøgle til at forstå hvorfor Dalhof har opnået en kult-status som er sjælden blandt erklærede samfundskritiske digtere i 2010'ernes Danmark. Den allersidste tekst i *Snetiger*, "Automatskrift" på s. 107, ender jo med linjerne:

"Efter regn kommer sol. Observation, hypotese og konklusion."

Skal undertegnede vælge et enkelt kritikpunkt, så er det at mange af digtene gentager stort set samme pointer om og om igen – pointer som de fleste læsere sandsynligvis har hørt før. *Snetiger* kunne godt have været en noget kortere bog uden at nogle af de centrale temaer ville have lidt derunder. Ikke desto mindre gør det faktisk, at *Snetiger* også indeholder så mange pointer, som ikke kan findes i særlig mange andre digtsamlinger i hvert fald ikke i samme værk, netop digtsamlingen værd at læse.

Indsendt af Jakob Bronnum

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Angiv din kommentar...

 Kommenter som: connyta (Gooϯ)

Underret mig

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)